

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 59. Hæretici Parisiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII.
A.C. 1210.

14. epist. 36.

Vasalli tenerent, & ipse numero circiter quinquaginta esse affirmaret, consentiente Pontifice recepturum. Sed Comes, rejectis his conditionibus, a duobus Legatis, Episcopo Uticensi & Abbate Cisterciensi, iterum excommunicationis fulmine feritur. Quod ex Epistola Papæ, hanc sententiam effectui dari præcipientis, cognoscimus. Ea ad Archiepiscopum Arelatensem ejusque Suffraganeos directa, atque die decima quinta Aprilis, anno Domini millesimo ducentesimo undecimo, data.

§. LIX.

Hæretici Parisiis.

Dum Catholici in Occitania Manichæos persequuntur, eodem anno ducentesimo decimo, alii Hæretici Parisiis deprehensi. Florebant ibi literarum studia; undique maxima frequentia Scholasticorum confluebat, quos non solum civitatis & viciniae amœnitas, ac rerum omnium ad vitam jucunde agendam abundantia, invitabant, sed etiam alliciebat præsidium potentissimi Regis Philippi, Ludovici parentis sui exemplum sequentis. Non solum Artes Liberales juventuti tradebantur, sed etiam Jus Canonicum & Leges Civiles, Medicina, & imprimis Theologia. Ceterum annis abhinc aliquot Parisiis

verla-

verfabatur quidam Clericus, nomine A-
malricus, natus in oppido, vulgo *Bene*,
in Territorio Carnotensi, qui postquam
diu Logicam, ceterasque Artes libera-
les docuisset, Sacrae Scripturae operam
dare coepit. Sed methodum & opinio-
nes quasdam singulares nunquam dimi-
sit. Affirmabat, quemlibet Christianum
credere teneri, se membrum Jesu Chri-
sti esse, & neminem, nisi hoc crederet,
posse salvari; idque necessariis Fidei Ar-
ticularis accensebat. Catholicis omnibus
hanc Doctrinam indignantibus, Partes
ad Judicium Summi Pontificis conver-
tuntur, qui ejus Propositione, & quae
contra objiciebat Universitas Parisien-
sis, auditis, lata sententia, Amalricum
damnavit. Ergo Parisios reversum U-
niversitas ad retractandam suam opi-
nionem compulit, quam ille ore quidem,
sed nunquam mente, rejecit. Nec mul-
to post, dolore animi & iracundia etiam
corpus male afficientibus, extinctus, ac
prope Ecclesiam S. Martini de pratis tu-
mulo illatus est.

Amalrico defuncto, ejus Discipuli
errores longe pejores docuerunt. Af-
firmabant, Potestatem Patris tamdiu du-
rasse, quam Lex Mosaica viguisset, post-
quam vero Jesus Christus Legem vete-
rem abrogasset, Legem novam usque in
illam diem, nempe per annos mille du-
centis.

Hist. Ecclesiast. Tom. XIX.

P cen-

Saecul. XIII.
A.C. 1210.

Sæcul. XIII. centos, valuisse; at sua ætate exoriri pe-
A.C. 1210. riodum Spiritus Sancti, in qua Confes-
 sioni, Baptismo, Evcharistiæ, ceterisque
 Sacramentis, non amplius esset locus,
 sed quilibet per infusionem occultam
 Gratia Spiritus Sancti sine ullo actu ex-
 teriore salvari posset. (*). Virtutem
 Caritatis usque adeo late explicabant, ut
 dicerent, quædam si sine Caritate fierent,
 peccata esse, ex Caritate autem facta
 peccati naturam exuere. Atque ex hac
 doctrina talia eruebant, quæ omnes pro-
 bi abominantur; adulteria enim, omnis-
 que generis lasciviam sub Caritatis no-
 mine admittebant, impunitatem femi-
 nis, quibuscum libidinabantur, aliisque
 hominibus simplicibus, spondebant,
 Dei

(*) Ein aufmerksamer Leser wird leicht beob-
 achten, daß die Lehre dieser Manichæer oder Ma-
 bigenser den Sätzen der Herren Protestanten im-
 mer näher kommen, da diese Parisische Ketzer die
 Beicht und die äusserlichen Werke verworfen.
 Weil sie aber auch lehren, daß die Taufe und
 alle andere Sacramente aufgehört hätten not-
 wendig und nützlich zu seyn, und wegen dieser
 Lehre, welche der Lehre der römischen Kirche
 widersprach, auch durch das Geständniß der Pro-
 testanten Ketzer gewesen sind, wer sollte glauben
 können, daß sie in den Sätzen von der Beicht
 und von den Werken, ohne Richtschnur, ohne
 Regel, sollten die wahre Lehre Christi errathen
 haben?

Dei Bonitatem, pressa Justitia, dilaudabant. Sæcul. XIII. A.C. 1210.

Fœdi errores secreto delati sunt ad aures Petri, Episcopi Parisiensis, & Fratris Guarini, in Ordine S. Joannis de Hierosolyma professi, Regi Cari, ac arcanorum omnium conscii, qui aliquamdiu Cancellarii munere in aula functus, postea Cathedram Episcopalem Silvanensensem obtinuit. Episcopus ergo Parisiensis & Cancellarius Magister Rudolphum Nemausensem clam omnibus miserunt, qui istorum hominum Sectam accurate exploraret. Ille, ejusdem Fidei socium se simulans, arcana omnia ab incautis eliciebat. Atque his dolis complures Presbyteri, Clerici, Laicique utriusque sexus, qui diu latuerant, deprehensi sunt. Capti deinde & Lutetiam, viri numero quatuordecim, deducti, videlicet Guilielmus Pictaviensis Subdiaconus, qui Arres Parisiis docuerat, & triennio Theologiæ incubuerat. Bernardus Subdiaconus, Guilielmus, aurarius artifex, eorum Propheta, Stephanus Parochus veteris Corbeliæ, Dudo, olim Almarici Clericus, Theologiæ annos propemodum decem Studiosus, Elymandus Acolythus, Odo Diaconus, Guarinus Presbyter, olim Artium Doctor Parisiis, & Stephano Langtonio Magistro, Theologiæ Studiosus, cum aliquot aliis.

Rigord. p. 55

Gall. Chro. tr. 3. p. 1019.

Hæretici sub Innocentio III.

Sæcul. XIII.
A.C. 1210.

Præter errores, a nobis paulo ante memoratos, dicebant, Jesu Christi Corpus non alio modo in Pane Altaris, quam in alio pane, aut in quacunq̃ue alia re existere, atque Deum æque ex Ovidio ac ex S. Augustino fuisse locutum. Resurrectionem negabant, ac affirmabant, Paradisum & Infernum nihil esse; illos vero, quicunque ea ratione, qua ipsi, Dei cogitatione occuparentur, Cælum in se includere, & quicunque peccati mortalis sibi conscius esset, eum intra se Infernum circumferre. Dicebant, Idololatriæ peccatum esse, Altaria sub invocatione Sanctorum erigere, eorumve imaginibus incensum adolere. Ridebant eos, qui Sanctorum Reliquias osculabantur. Docebant præterea, Papam Antichristum, & Romam Babylonem esse. Eorum Propheta vero Guilielmus, auri faber, vaticinabatur; intra annos quinque plagas quatuor superventuras, famem, qua homines plebei perirent, gladium, quo se Principes invicem perderent, terræ motus & hiatus, quibus cives absorberentur, & ignem, qui descendens Prælatos, Antichristi membra, devoraturus esset. Cæsarius Heisterbacensis Monachus, qui hoc Vaticinium refert, subdit: *Effluxerunt exinde jam anni tredecim, nec quidquam ex his omnibus evenit.*

Ut

Ut hos Hæreticos detegerent, Rudolphus Nemaufensis, & quidam Presbyter, ei socius datus, Diœceses Parisiensem, Lingonensem, Trecentensem, & Senonensem peragrarunt, & postquam, quæ cognoverant, Episcopo Parisiensi retulissent, Hæretici adduci & in Episcopi carcerem mitti iussi sunt. Tumque Episcopi propinqui & Magistri Theologiæ ad quæstionem habendam convocantur. In eo Concilio, cum eorum errores, ipsis audientibus, recitarentur, non nulli Hæreticisim palam professi sunt, alii tricantes & negaturi errorem, si potuissent, quia convictos se intelligebant, eum cum fratribus temere & obstinate defenderunt. Ergo damnantur, populo spectante, ab Ordinibus suis degradantur, & Curia Regis, tunc absentis, traduntur. Ubi rediit, ad locum, de Campellis dictum, extra portam Urbis, hodie *aux Halles* cunctos duci, & concremari iussit. Triste spectaculum datum est in Vigilia S. Thomæ, die vigesima Decembris, anno millesimo ducentesimo decimo. Quatuor non plures ex reis æterno carcere damnati. Mulieribus, aliisque simplicis ingenii hominibus, venia concessa. At Amalrici, claris argumentis convicti, quod teterrimæ Sectæ auctor fuisset, memoriæ perpetua infamiæ nota iniusta, ipse a toto Concilio excommunicatus, ossa

Hæretici
combusti.

Godefr.
annal.

Sæcul. XIII. sepulti ex Cœmeterio effossa, & in sterquilinum projecta.
A.C. 1210.

Ceterum illa tempestate Parisiis Libri Metaphysicorum Aristotelis, haud diu ante Constantinopoli allati, & ex Græco in Latinum versi, publice prælegebantur. Quia vero Quæstiones, quas complectuntur, subtilissimæ occasio fuerant memoratæ Hæresis, ac in posterum etiam esse possent, jubente Concilio omnes flammis consumti sunt, & sub excommunicationis pœna vetitum, ne cuiquam hos libros describere, legere aut retinere liceret. Quod autem spectat ad Libros Physicæ Generalis Aristotelis, qui etiam Parisiis ab aliquot annis tradebantur, eorum lectio solum ad annos tres prohibita.

At Libri cujusdam Doctoris, nomine *David*, atque Libri Theologiæ, Francorum lingua scripti, in perpetuum prohibiti, & combusti fuerunt.

§. LX.

Scholasticorum mores.

Perversis Hæreticorum istorum principiis adscribi merito potest morum corruptio, quæ in Universitate Parisiensi grassabatur; id enim Jacobus Vitriacus, illius ævi Scriptor & Parochus Argenteliæ, testatum facit: *Nullum peccatum, inquit, simplici fornicationi inesse contendebant. Mulieres vulgati pudoris in publico foro præ.*

Hist. Occ. t. 7